

[Fogh Rasmussen]

foregøgle de unge, at herved er der skabt bedre og sikrere muligheder for at starte ny virksomhed. Det er fuldstændig rigtigt, det skal man selvfølgelig være klar over, at der er mange andre ting end det finansieringsmæssige, der skal være i orden, før man kan komme over de startvanskeligheder, der er ved at etablere egen virksomhed. Men jeg tror alligevel, at pelpelige finansieringsvilkår betyder en hel del.

Vi kender jo alle etableringslånene under håndværkerlånordningen, så i og for sig er der ikke tale om noget nyt. Der er tale om, at det rent administrativt lægges et andet sted, hvad industriministeren i øvrigt frarådede, fordi det ville betyde mindre fleksibilitet i administrationen af håndværkerlånordningen. Det er et synspunkt, som jeg må sige jeg stiller mig fuldstændig uforstående over for. Jeg ved ikke, om industriministeren ved lejlighed, enten her eller i udvalget, vil uddybe, hvad industriministeren baserer det synspunkt på, men der kan være andre ting, detaljer i forslaget, som vi kan dyrke i udvalget.

Ministeren var inde på, at der i det hele taget er behov for en mere produktionsstimulerende politik. Også det er vi fuldstændig enige om. Jeg vil gerne sige, at dette forslag er netop fremsat for at tilføre erhvervs politikken noget mere dynamik. Det er fremsat i erkendelse af, at vi i høj grad skal arbejde os ud af vanskelighederne; det kræver en større kapacitet i den private sektor, og her er mange nyetableringer meget vigtige.

Håndværksrådet offentliggjorde for nylig en interessant etableringsundersøgelse, som viser, at inden for bygge- og anlægsvirksomheder og fremstillingsvirksomhed er etableringstilbøjeligheden på 8 pct. af bestanden, mens nedlæggelserne er på knap 7 pct. af bestanden. Hvad der også er interessant, er, at ifølge den undersøgelse er nedlæggelsen af virksomheder stort set uafhængig af konjunkturudviklingen, medens etableringstilbøjeligheden i høj grad afhænger af konjunkturudviklingen, sådan at når der er højkonjunktur, er der også mange, der får lyst til at etablere sig. Det fortæller os det vigtige rent politisk, at hvis vi skal undgå en stadig tilbagegang i produktionskapaciteten i erhvervslivet, så skal vi altså sætte ind med etableringspolitik. Det er det, vi prøver at gøre her. Vi tror, det er uheldigt, hvis etableringslysten daler. Vi

tror, at den stadige strøm af nye virksomheder, som kommer ind i erhvervslivet, skaffer en fornyelse, skaffer en kreativitet i erhvervslivet, som er helt uundværlig, hvis vores konkurrenceevne skal bevares og forbedres. Der til kommer, at de mindre virksomheder besidder en stor grad af fleksibilitet, som gør dem modstandsdygtige over for konjunktursvingninger.

I den forbindelse vil jeg godt gøre en kommentar til det mere generelle synspunkt, som hr. Wilhjelm og hr. Alfred Hansen var inde på. Hr. Alfred Hansen prædikede som sædvanlig den frie markedsmekanisme og den økonomiske liberalisme, og det kan vi overhovedet ikke være uenige om. Det, der måske kan være uenighed om, er, hvad man skal lægge i økonomisk liberalisme. Hvis hr. Alfred Hansen med markedsökonomi og liberal økonomi forstår, at enhver skal hytte sig, og så kan en vis mand tage resten, så vil jeg i hvert fald sige, at det har intet som helst med økonomisk liberalisme at gøre. Man kunne måske oven i købet sige, at netop når man går ind for fri konkurrence og en fri markedsökonomi – det er også et svar til hr. Wilhjelm – så er det meget fornuftigt at føre en etableringspolitik eller en iværksætterpolitik, som sikrer, at der hele tiden kommer en strøm af nye virksomheder, som kan – skal vi bruge det udtryk – være en trussel imod de etablerede, de veletablerede virksomheder. Man skal hele tiden sikre, at der er en konkurrence fra denne strøm af nye virksomheder. Derfor er en målrettet indsats med etableringspolitik i høj grad et udtryk for liberal økonomisk politik.

Men jeg vil endnu en gang understrege, at det er vigtigt, at denne etableringspolitik bliver tilrettelagt på iværksætternes betingelser. Det er netop vores hovedindvending imod det radikale venstres forslag, at det ikke er tilrettelagt på iværksætternes betingelser. I punkt 3 i det radikale forslag bruger man begrebet »godkendte iværksættere«. Hvad er en godkendt iværksætter? Jeg ser for mig i ånden disse iværksættere, som skal godkendes; man stiller industrihuse, og hvad véd jeg, op til dem, og så siger man: »Nu skal du iværksætte.« Det strider fuldstændig imod det, som er iværksætterens natur. Det er impulsive typer, der ikke på den måde lader sig vikle ind i alle hånde restriktioner og bureaukrati.